

اولین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت

بررسی نقش و تاثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات بر تعلیم و تربیت دانش آموزان

طاهره سالاری

لیسانس آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد میناب . سمت : آموزگار

tahere.salari3242@gmail.com

چکیده

اقبال گسترده عصر حاضر به سوی استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات در تعلیم و تربیت خود گواه این است که استفاده از این شاخصه‌ها فواید و مزایای منحصر به فردی را برای آموزش و یادگیری به همراه دارد. این شاخصه‌ها تعریف‌های جدیدی از آموزش و یادگیری همچون آموزش الکترونیک، آموزش آنلاین، آموزش مجازی، یادگیری فناوری و... ارائه کرده و سیستمها و شیوه‌های نوین آموزشی را پیشنهاد میکنند. هدف این پژوهش بررسی نقش فناوری اطلاعات در تعلیم و تربیت می باشد. این پژوهش در صدد پاسخ گویی به این سوال است آیا فناوری اطلاعات و ارتباطات تاثیری بر تعلیم و تربیت دارد؟ آیا فناوری اطلاعات و ارتباطات می تواند تعلیم و تربیت را به چالش می کشاند؟ آیا فناوری اطلاعات و ارتباطات می تواند اثرات مخرب و ناکام کننده بر تعلیم و تربیت داشته باشد؟ در عصر کنونی استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات باید جای خود را در نظام تعلیم و تربیت پیدا نماید و به عنوان یک اصل مهم، در برنامه ریزی آموزشی و برنامه ریزی درسی مدارس گنجانده شود. شیوه تعلیم و تربیت، در مدرسه ای که مبتنی بر فناوری اطلاعات است، تغییر می یابد و معلم به عنوان آموزش دهنده و دانش آموزان به عنوان یادگیرنده های صرف نخواهند بود؛ به روز شدن امکانات آموزشی و تکنولوژی در عرصه تعلیم و تربیت یکی از فاکتورهای مهم در رسیدن به اهداف متعالی تعلیم و تربیت است. در پژوهش پیش رو به بررسی تاریخچه استفاده از فناوری در آموزش، مفهوم فناوری اطلاعات، فناوری اطلاعات و ارتباطات در حوزه تعلیم و تربیت، تاثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات در برنامه درسی و مزایا و معایب آن می پردازیم.

کلیدواژه ها: فناوری اطلاعات و ارتباطات، تعلیم و تربیت، آموزش

۱. مقدمه

تعلیم و تربیت، پیوسته یکی از دغدغه‌های والدین و نظام آموزشی کشور بوده و هست؛ واژه‌ای که فرایندی پیچیده را در خود جای داده و خانواده‌ها و نظام آموزشی مداوم در تلاش‌اند این فرآیند را با توجه به امکانات و ضروریات آن عصر، بهتر و سریع‌تر به سرمنزل مقصود برسانند.

امروزه از آموزش و پرورش انتظار میرود تا موجبات یادگیری فعال و مشارکتی بین دانش آموزان را فراهم آورد. برای محقق شدن چنین رویکردی به ناچار نیاز به تغییر رویه‌های سابق است. شیوه‌های آموزش قدیمی مسلماً پاسخگوی نیازهای آموزشی متغیر عصر جدید نیست؛ بنابراین یکی از تلاشهای سازمان‌های آموزشی باید در ارتباط با فناوری اطلاعات و ارتباطات و کاربرد آن در